

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 211.
din 20.02.2008

Dosar nr: 633/2007 conexas cu 634/2007

Petiția nr: 12776/18.10.2007 conexas cu 12775/18.10.2007

Petent: B N

Reclamat: I M

Obiect: Neechivalarea diplomei de studiu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1.B N,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. I M, cu domiciliul procedural la

I.2.2 Ministerul Educației Cercetării și Tineretului cu sediul în București str. G.ral Berthelor, nr. 28-30.

II. Procedura citării.

2.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

2.2. Prin adresa cu nr.1676 din 23.01.2008 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 1678 din 23.01.2008 a fost citat Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, prin reprezentant. Prin adresa 1677 din 23.01.2008 a fost citat I M. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.02.2008..

2.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

- 3.1.1 A studiat facultatea de teologie islamică la o universitate dintr-un stat arab
- 3.1.2 În România nu există o specializare precum cea absolvită de petent.
- 3.1.3 La întoarcerea în țară a înaintat diploma în vederea recunoașterii la Ministerul Educației și Cercetării și răspunsul primit a fost unul negativ
- 3.1.4 Petentul sesizează și faptul că Muftiul Cultului Musulman, dl I M a solicitat Ministerului să nu echivaleze astfel de diplome sub motivul că se propagă un islam radical iar absolvenții ar fi îndoctrinați cu dogmele radicale ale religiei islamice.

Susținerile Ministerul Educației Cercetării și Tineretului

- 3.2.1 Studiile de teologie musulmană nu pot face obiectul unei echivalări/recunoașteri la Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor.
- 3.2.2 Conform HG nr. 676/2007 privind domeniile de studii superioare de licență, structurile instituțiilor de învățământ superior și specializările organizate de acestea, nu prevăd ca specializare în învățământul superior „Teologia islamică”.
- 3.2.3 În alte cazuri în care nomenclatorul menționat nu prevedea anumite domenii și specializări existente în străinătate, echivalarea nu a fost posibilă la data în care actul respectiv era în vigoare. Acesta a fost cazul specializărilor de Arhivistică și Muzeologie. În astfel de cazuri se fac studii de impact și se propune completarea Nomenclatorului de către Direcția Generală de Învățământ Superior din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.
- 3.2.4 Guvernul României nu a încheiat un acord sau convenție, cu Guvernul Iordaniei pentru recunoaștere reciprocă a diplomelor
- 3.2.5 Diplomele sau studiile efectuate în străinătate nu se pot echivala decât cu ceea ce există în legislația internă.
- 3.2.6 Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, respectiv Centrul Național de recunoaștere și Echivalare a Diplomelor și-a exprimat disponibilitatea, prin Ministerul Afacerilor Externe, de a încheia noi acorduri de recunoaștere și echivalare a diplomelor cu state terțe în măsura în care legislația Uniunii Europene permite aceste demersuri
- 3.2.7 Pornind de la situația prezentată ministerul apreciază că a soluționat memoriul petentului, nefiind vorba de discriminare.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1. **În fapt**, petentul se consideră discriminat prin neechivalarea diplomei de studii de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

4.2 **În drept**, având în vedere prevederile **HG nr. 49/29.01.1999**, în spiritul normelor europene, respectiv **Convenția de la Lisabona privind recunoașterea calificărilor în învățământul superior în statele regiunii europene**, ratificată prin

Legea nr.172 din 2 octombrie 1998 privind ratificarea Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997 și a **Legii 200/2004** privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările ulterioare, care implementează în România Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

4.2.1 Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, organismul român pentru recunoașterea diplomelor, desfășoară o activitate importantă atât pe linia Comisiei Europene, cât și a Consiliului Europei și UNESCO-CEPES. Aceasta este un punct important și în Declarația de la Bologna. În acest sens, majoritatea țărilor europene au înființat structuri specializate care au competențe și atribuții în acest domeniu. Ele sunt structuri create sectorial numai pe activitatea de recunoaștere a diplomelor și/sau calificărilor profesionale.

4.2.2 Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

4.2.3 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

4.2.4 Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

4.2.5 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în

care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.2.6 Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

După cum nici petentul nu scoate în evidență un anumit criteriu care să fi stat la baza tratamentului discriminator nici Colegiul director nu identifică un astfel de criteriu.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

În opinia Colegiului director poziția Ministerului Educației Cercetării și Tineretului este justificată obiectiv prin prisma scopului legitim, scop reliefat de actuala formă a specializărilor din învățământul românesc..

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

4.2.7 Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

4.2.8 Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

4.2.9 Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.2.10 În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

4.2.11 Colegiul Director a reținut din răspunsul transmis de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului că echivalarea diplomelor pentru specializarea petentului nu s-a putut realiza deoarece HG nr. 676/2007 privind domeniile de studii superioare de licență, structurile instituțiilor de învățământ superior și specializările organizate de acestea, nu prevăd ca specializare în învățământul superior „Teologia islamică”.

4.2.12 Colegiul Director, constată din răspunsul Ministerului că pentru echivalarea diplomelor obținute în alte țări este nevoie de parcurgerea unei proceduri care, în cazul petentului, nu era completa, în sensul că lipsea această specializare din nomenclator. Colegiul Director constată că au existat și alte discipline care au fost tratate în mod similar (vezi infra parag. 3.2.3)

4.2.13 Colegiul Director, analizând petiția, actele aflate la dosar constată că Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului se afla în imposibilitatea obiectivă de a recunoaște diploma de studii a petentului.

4.2.14 Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora.

4.2.15 Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată, și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 din O.G. nr.137/2000 republicată, în cauză, **nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit.** Acest fapt este determinat de probatoriul existent care nu permite stabilirea unui act sau fapt ce intra sub incidența art.2 din O.G. nr.137/2000 republicată.

4.2.16 Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA - Membru

Data redactării 31.03.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu

